

malý telefonní st. 4. 8004

4T 19/2004 - 1017 -

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Šumperku rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26.3.2004 v Šumperku
samosoudkyní Mgr. Pavlínou Pelelovou, t a k t o :

Obžalovaný

I M

nar. 1981 v Šumperku, student, trvale bytem Šumperk,

je v i n e n , ž e

nejméně od počátku měsíce ledna 2002 do dne 17.4.2003 ve svém trvalém bydlišti na
..... v Šumperku, pořizoval na svém osobním počítači na médiích CD-
ROM ve spise uvedené nelegální kopie audiovizuálních děl a počítačových her, které
následně prostřednictvím e-mailové schránky vypal@seznam.cz nabízel dobírkou zájemcům a
tímto způsobem rozprodal nejméně 59 osobám na nosičích CD-ROM audiovizuální díla a
počítačové hry, z nichž nejméně v osmnácti případech se jednalo o dobírkou zaslané
nelegálně pořízené kopie CD-ROM, za což utřžil částku 31.150 Kč a celkově tak získal částku
105.050 Kč, přičemž k výše popsané činnosti nedisponoval živnostenským ani jiným
oprávněním a přivodil tak akciové společnosti MAGIC BOX se sídlem v Praze 2, Kunětická
2534 škodu ve výši 153.000 Kč, obchodní společnosti BONTON HOME VIDEO se sídlem v
Praze 1, Konviktrská č. 5 škodu ve výši nejméně 201.320 Kč a vykonavateli práv
programových aplikací společnosti CENEGA CZECH, s.r.o. se sídlem Praha 5, Nasková 3,
škodu ve výši nejméně 53.230 Kč,

t e d y 1/ neoprávněně ve větším rozsahu provozoval výdělečné podnikání,

2/ neoprávněně zasáhl do zákonem chráněných práv k autorskému dílu, zvukově
obrazovému záznamu a databázi,

pokračování

- 2 -

4T 19/2004

tím spáchal

ad 1/

trestný čin neoprávněného podnikání podle § 118 odstavce 1 trestního zákona,

ad 2/

trestný čin porušování autorského práva práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 152 odstavce 1 trestního zákona,

a odsuzuje se

podle § 152 odstavce 1 trestního zákona, § 35 odstavce 1 trestního zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.

Podle § 58 odstavce 1, § 59 odstavce 1 trestního zákona se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá a zkušební doba se stanoví v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 55 odstavce 1 písmeno a) odstavce 2 trestního zákona se obviněnému ukládá trest propadnutí věci, a to 1 ks PC s komponenty VENUS - CD-ROM 54x, výměnný disk bez výrobního čísla, HDD 10 GB, 60 GB, FDD 1,44 MB (v protokole o domovní prohlídce ze dne 29.4.2003 označený pod číslem 656), 1 ks PC - bez uvedené značky a výrobního čísla s komponenty - AMD ATHLON, BIG TOWER, CD-ROM, DVD, CD-WRITER, HP, HDD 60 GB (v protokole o domovní prohlídce ze dne 29.4.2003 pod číslem 657), plastové obaly s CD-R označené v protokole o domovní prohlídce ze dne 29.4.2003 pod čísly: 5-530, 532-565, CD-R pod čísly: 531, 566-635, 638-644, papírové obaly s CD-R pod čísly: 636, 637, 645-648, 2ks CD - RW pod čísly: 649, 650, plastový obal s 3 ks CD NEVERWINTER NIGHTS - označení M010, plastový obal označený M012 s 4 ks CD-R AW, plastový obal označený M009 s 3 ks CD-R COMANDOS 2, plastový obal označený M003 s 3 ks CD-R ALONE IN THE DARK.

Podle § 59 odstavce 2 trestního zákona je obžalovaný povinen ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradit škodu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 228 odstavce 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému Bonton Home Video, Praha 1, Konviktská 5 na náhradu škody částku 2.640,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním provedeným v hlavním líčení soud zjistil, že obžalovaný Lukáš Melník nejméně od počátku měsíce ledna 2002 do dne 17.4.2003 ve svém trvalém bydlišti na Jeremenkově ulici č.p. 12 v Šumperku, pořízoval na svém osobním počítači na mědiích CD-ROM ve spise uvedené nelegální kopie audiovizuálních děl a počítačových her, které následně prostřednictvím e-mailové schránky vypal@seznam.cz nabízel dobírkou zájemcům a

tímto způsobem rozprodal nejméně 59 osobám na nosičích CD-ROM audiovizuální díla a počítačové hry, z nichž nejméně v osmnácti případech se jednalo o dobírkou zaslané nelegálně pořízené kopie CD-ROM, za něž utržil částku 31.150 Kč a celkově tak získal částku 105.050 Kč, přičemž k výše popsané činnosti nedisponoval živnostenským ani jiným oprávněním a přivodil tak akciové společnosti MAGIC BOX se sídlem v Praze 2, Kunětická 2534 škodu ve výši 153.000 Kč, obchodní společnosti BONTON HOME VIDEO se sídlem v Praze 1, Konviktská č. 5 škodu ve výši nejméně 201.320 Kč a vykonavateli práv programových aplikací společnosti CENEGA CZECH, s.r.o. se sídlem Praha 5, Naskové 3, škodu ve výši nejméně 53.230 Kč.

Obžalovaný Lukáš Melník popřel, že by rozesílal komukoliv nelegální kopírovaný software a audiovizuální díla, CD nosiče, které byly při domovní prohlídce u něj zajištěny, sloužily pouze k jeho osobní potřebě. U hlavního líčení obžalovaný využil svého práva a k věci nevypovídal.

Svědék Petr Kubala uvedl, že si nikdy žádné CD neobjednal. Svědek Jan Souček uvedl, že na internetu našel hlavičku herních titulů, ty byly nabízeny prostřednictvím www stránek, emailová adresa byla vypal@seznam.cz. Cena jednoho CD byla 150 Kč. Objednal celkem 7krát. Veškerá jednání probíhala prostřednictvím emailu. Všechny hry byly funkční, vypálené, nejednalo se o originální nosiče. Platby byly prováděny přes poštu na složenku. Svědek Richard Fanta uvedl, že s obžalovaným telefonoval, když si od něj objednával CD, o nabídce CD a počítačových her se dozvěděl z internetu. CD odebral na dobírku, celkem odebral asi 10 CD. Cena se pohybovala kolem 300 Kč za kus. Na dobírce byla zpáteční adresa P.O.BOX v Šumperku. Svědek Jaromír Tatara uvedl, že na internetu našel nabídku na prodej CD nosičů s počítačovými hrami, objednávku provedl přes email, CD byly dodány poštou na dobírku. Svědek Jaroslav Burda uvedl, že je možné, že v lednu roku 2002 od obžalovaného nějaké CD objednával, jednalo se asi o tři CD, více si k tomu nepamatuje. Svědek Jan Neumeister uvedl, že adresu na obžalovaného jeho synové sehnali na internetu, objednávka šla cestou P.O.BOXU a následně na dobírku. Svědek Stanislav Honč uvedl, že objednávku provedl přes internet, poštou na dobírku mu došly CD nosiče, asi deset kusů. Zpáteční adresa byla nečitelná. Svědek Radek Schejbal uvedl, že na internetu našel adresu vypal@seznam.cz, zde byla uvedena nabídka softwaru pro PC. Objednal asi šest her, ty mu byly dodány. Jednalo se o zásilku na dobírku. Svědek Pavel Hegar uvedl, že v únoru 2002 prostřednictvím internetu objevil nabídku prodeje počítačových her, cena byla kolem 150 Kč za jeden CD disk, za celou zásilku včetně poštovného zaplatil 1.050 Kč. Nebyl informován o tom, že se jedná o nelegálně zhotovené kopie. Svědek Ondřej Polášek uvedl, že o nabídce CD nosičů s počítačovými hrami se dozvěděl od kamaráda, ten mu poskytl webovou stránku s možností objednávky her, objednával prostřednictvím emailu, a to počítačové hry. Svědek Luděk Dvořák uvedl, že CD nosiče objednal formou emailu, ty mu byly dodány poštou na dobírku. Svědek Jan Štambora uvedl, že někdy začátkem roku 2002 se na internetu seznámil s nabídkou na prodej CD nosičů s počítačovými hrami, dostal na dobírku CD rom, byl však prasklý, proto ho vyhodil. Svědek Jan Jůsek uvedl, že měl připravený formulář, tento svědek vyplňoval a odesílal. Po nějaké době mu na dobírku přišla objednávka. Kontaktoval se s ním pouze přes email. Svědek Robert Tománek uvedl, že koncem roku 2001 si dal inzerát na koupi počítačového programu, odpověděl mu nějaký muž s tím, že mu může nabídnout jiné programy a nějaké hry. Bylo uvedeno, že v případě CD se jedná o záložní kopie a při jejich objednání se zavazuje k tomu, že vlastní originály nabízených titulů, cena je pouze za CD a nejedná se o žádná neoprávněná

pokračování

- 4 -

4T 19/2004

podnikání. Některý titul si prostřednictvím emailu objednal a CD mu byly zaslány na dobírku. Svědek Josef Janěk uvedl, že sám nikdy žádné hry ani CD neobjednával, je možné, že přes internet objednávali tato CD vnuci, dobírku však určitě svědek přebíral. Svědek Eduard Mauric uvedl, že o nabídce CD nosičů se dozvěděl z internetové stránky, objednávku provedl emailem, věci mu byly zaslány na dobírku. Svědek Jan Klimeš uvedl, že o nabídce CD se dozvěděl na internetu v měsíci únor, březen 2002, kde byl uveden seznam CD a možnost objednávky pře email, objednával si takto různá CD, především hry, cena za jedno CD byla 150 Kč. Svědci Milan Hubáček, Jiří Blatský, Libor Hnyk, Jaroslav Drboud, Jan Barták, ing. Radovan Lysák, Hana Mačáková, Ivo Staňa, Martin Blahník, Karel Syrový, Jiří Kavín, Tomáš Pipal, Jiří Hájek, MUDr. Zdeněk Král, Pavel Gavura, Luboš Koříčka, Petr Janda, Milana Thonová, Ondřej Průcha, Jiří Brabec, Jan Protivinský, Jan Plecháček, Daniel Kynický, Jindřich Šenbauer, Jan Pachta, Jan Elleder, Aleš Neuschl, Václav Bednář, Ondřej Matoušek, ing. Pavel Čuban, Miroslav Karásek, Martin Beneš, Ivo Pírkovská, Martin Dvořák, ing. Vratislav Ředina, Adam Ponce a Vladimír Lukšch se podrobně vyjádřili k osobě obžalovaného Lukáše Melníka, dále se vyjádřili k tomu, jakým způsobem se seznámili s nabídkou Lukáše Melníka, jakým způsobem se seznámili s emailovou adresou vypal@seznam.cz, jakým způsobem poté došlo k objednání jednotlivých titulů na CD, dále se vyjádřili k ceně jednotlivých titulů a způsobu placení a způsobu dodání zboží. Někteří svědci se také konkrétně vyjadřovali k jednotlivým CD diskům, kvalitě, k tomu, jakým způsobem byly jednotlivé CD disky dodávány a v jakém provedení a dále se vyjadřovali k listinným dokladům české pošty. Řada svědků pak jednotlivá CD, která jim byla dobírkou zaslána, vydala.

Ve věci byl přibrán znalec z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika se specializací na hardware a software a ze znaleckého posudku bylo zjištěno, že podklady pro zpracování posudku byla zajištěna média při domovní prohlídce, celkem 651 ks CD rom, zajištěné počítače při domovní prohlídce, dodatek médií, které byly poskytnuty svědky z poštovních příhrádek, fyzická přítomnost znalce u domovní prohlídky, fyzická prohlídka všech předložených a zajištěných médií. Znalec uvedl, že před vlastním zahájením zkoumání nainstalovaného software a vyhledáváním zájmových dat na pevném disku počítače byla nejprve zjištěna jeho hardwarová konfigurace, pak znalec provedl softwarovou analýzu zkoumaného počítače. Poté bylo provedeno zdokumentování nainstalovaného software a nainstalovaného software na jednotlivých harddiscích a zajištěných médiích. To bylo prováděno procházením adresářových struktur a vyhledáváním programových souborů. Na pevných harddiscích zkoumaných počítačů bylo nalezeno velké množství souborů, různých her, programových aplikací, hudebních nahrávek, filmů a podobně. Na základě zjištěných údajů o nainstalovaném software proběhla kontrola oprávnění jeho šíření. Vzhledem k tomu, že na počítači označeném jako PC2 nebyl instalován operační systém, byl opis proveden dodatečně u znalce. S ohledem na velikost všech souborů, které byly zkopírovány, pak byla data „vypálena“ na CD romech, která jsou součástí znaleckého posudku. Opisy výpisů jednotlivých harddisků a médií jsou vtištěny v jednotlivých přílohách, když objem vtištěných dat by v plném rozsahu obsahoval asi 15000 stránek. S ohledem na velké množství souborů a dat, včetně několika stovek zajištěných médií a názvy jednotlivých produktů, která se na všech médiích a zařízení vyskytovala se operace, a to zhotovování nelegálních kopií audiovizuálních děl, na této výpočetní technice prováděly, a to na PC1 označeném pod číslem 656 a PC2 označeném pod číslem 657. Technické zabezpečení a zařízení – jednotlivé komponenty, které se v počítačích vyskytují je schopno pracovat na

velice kvalitní úrovni přehrávání, kopírování a vypalování jakýchkoli programových aplikací. Oba počítače jsou vybaveny pro tyto potřeby čtecími mechanikami CD rom, dále tzv. „šuplíky“ pro externí harddisky (u PC1). u PC2 je ještě vypalovací mechanika HP, čtecí mechanika DVD a dva „šuplíky“ pro externí harddisky. Nebyl předložen žádný doklad o nabytí věci, proto všechny produkty, které jsou vytištěny a označeny, jsou nelegální. U produktů – média CD rom, která byla originálem, se tyto produkty v ekonomickém a nelegálním šíření a užívání neobjevují. Popis těchto souborů, to je hry, aplikace, hudební nahrávky jsou vytištěny zvlášť v příloze, kde jsou jednotlivé ekonomické odhady, včetně zástupců vykonavatelů práv. Všechna média, která byla zajištěna při domovní prohlídce, vykazují vysokou profesionalitu obžalovaného v užívání a další komunikaci výpočetní techniky. Při domovní prohlídce bylo zajištěno 651 médií - CD rom. Další média byla postupně dodávána znalci na žádost dožadání policie ČR od jednotlivých fyzických osob, svědků, kterým obžalovaný posílal nabídky a programové aplikace, které byly objednány, tato média byla prohlédnuta v množství 148 ks a byla zařazená do znaleckého posudku. Znalcem bylo prohlédnuto asi 300 GB dat na harddiscích a 799 ks médií CD rom s různým obsahem a žánrem, to je hry, programové aplikace, hudební nahrávky, filmy, ve většině případech jde o nahrávky typu Mp3, u filmu zde jde o širokou distribuci a škálu nahrávaných produktů. Všechny popisované produkty jsou nebo byly připraveny k nabídkám a vykazují vysokou profesionalitu. Jednotlivé počítače obsahovaly různá data a soubory. V některých adresářích na harddiscích se vyskytuje velké množství osobní dokumentace, snímky nebo skeče. Osobní data se nikde v popisech znalce nevyskytují, s těmito pracováno nebylo. Až na velice malé výjimky se jedná o nelegální kopie, které jsou profesionálně provedené, včetně buklet, jak je nabízeno přímo obžalovaným. Tím, že byly produkty i na harddiscích, je možno zjistit z jednotlivých výpisů, i duplikáty programových produktů na jednotlivých médiích. Nabídkový seznam, který se na harddiscích vyskytuje, je asi z 80% totožný s produkty, které se vyskytují na zajištěných médiích a na harddiscích. U hlavního líčení pak znalec odkázal na svůj písemně vypracovaný znalecký posudek a dodal, že měl k dispozici dva počítače, jeden z nich byl velice silný, nebyl však spustitelný, druhý počítač byl funkční. Znalec udělal výpisy všech disků. Počítač pod číslem 657 byl ten silný, nebyl spustitelný. Programy, které byly na druhém počítači spustitelné byly. Jde však o to, že všechno jsou to funkční věci, ať jde o hry nebo o aplikační programy. Když se disk dá na jiný počítač, tak potom je možné spustit hru nebo aplikaci. K dotazu, na kterém počítači byly disky vypalovány, znalec uvedl, na tuto otázku není možné odpovědět. Vzhledem však k tomu, že počítač má vypalovací jednotku, tak se na tomto věci vypalovaly. Obžalovaný říkal, že den před domovní prohlídkou dával do počítače nový disk a nový systém a počítač proto nebyl nainstalován. K dotazu, zda oba počítače byly schopné k vypalování, znalec uvedl, že v podstatě ano, záleží pouze na konfiguraci. Šuplíkem ve svém znaleckém posudku myslel náhradní disk, kde se nahrávají jiné aplikace a programy, to se potom dá do počítače a z toho se buď vypaluje nebo stahuje.

Ve spise jsou fotokopie poštovních poukázek, kterými výše uvedení svědci zaplatili za dodané CD nosiče od obžalovaného, přičemž platba byla vedena na P.O.BOX č. 48, Šumperk 1, dále pak je ve spise soupis převodu poštovních poukázek každému svědkovi a z těchto vyplývá, že finanční prostředky byly poukázány Lukáši Melníkov, bytem Jeremenkova č. 12, Šumperk. Tímto zjištěním pak koresponduje i výpis z účtu E-banky. Ve spise je dále protokol o provedení domovní prohlídky dne 29.4.2003 v bytě obžalovaného Lukáše Melníka, v protokole o domovní prohlídce je pak seznam zajištěných věcí, a to obalů s jednotlivými kusy CD rom, dva kusy PC a dále byla provedena fotodokumentace zajištěných věcí.

Po provedeném dokazování a zhodnocení všech provedených důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu ve smyslu ustanovení § 2 odstavec 6 trestního řádu má soud zato, že bylo prokázáno, že se obžalovaný Lukáš Melník trestné činnosti uvedené v rozsudku dopustil. Obžalovaný v přípravném řízení trestnou činnost popřel, u hlavního líčení využil svého práva a k věci nevypovídal. Soud má zato, že trestná činnost obžalovaného byla prokázána ostatními v hlavním líčení provedenými důkazy, a to především výpověďmi výše uvedených svědků, kteří se vyjadřovali k osobě obžalovaného, k jednotlivým objednávkám, platbě a dalším skutečnostem, dále byla trestná činnost obžalovaného prokázána listinnými důkazy, které jsou ve spise, a to fotokopii poštovních poukázek, fotokopii soupisu převodu poštovních poukázek od jednotlivých svědků, dále zprávou, z níž vyplývá, že obžalovaný měl veden P.O.BOX č. 48 na poště v Šumperku a dále výpisy z účtu obžalovaného u E-banky, z nichž jsou zřejmé jednotlivé platby, které byly zaslány od svědků na účet obžalovaného. Dále je ve spise seznam odběratelů. Jako stěžejním důkazem je vypracovaný znalecký posudek znalce z oboru kybernetika. Bylo tedy zjištěno, že svědci obžalovaného Lukáše Melníka osobně neznali, komunikovali však s obžalovaným přes internet, a to přes jeho emailovou adresu vypal@seznam.cz, výjimečně pak došlo i k telefonickému rozhovoru, bylo zjištěno, že tito svědci si nelegálně kopírovaná CD od obžalovaného objednávali na základě nabídky uskutečněné prostřednictvím internetu, případně telefonicky u obžalovaného. V osmnácti případech pak byla zajištěna tato CD zaslaná obžalovaným a bylo zjištěno, že se jedná o nelegální kopie audiovizuálních děl, nebo programových aplikací – počítačových her, obžalovaný přitom získal souhrnem částku ve výši 101.050 Kč, když z toho za prokazatelně nelegálně zkopírované produkty pak získal částku 31.150 Kč. Další CD, které rozesílal ostatním zájemcům formou poštovní dobírky, již zajištěna nebyla, proto ve prospěch obžalovaného nejsou považována za nelegálně šířená díla. Na základě domovní prohlídky a znalecem vypracovaného znaleckého posudku a závěrů obsažených ve znaleckém posudku bylo zjištěno, že obžalovaný disponoval kvalitním hardwarovým vybavením, umožňujícím vytváření nelegálních kopií formou CD disků, z nichž řada, jak vyplývá z fotodokumentace a protokolu o domovní prohlídce byla v místě bydliště obžalovaného zajištěna. Znalec ve svém znaleckém posudku se také zabýval podrobně vyhodnocením nelegálnosti těchto děl a způsobem škodu a zjištěním poškozených organizací. Ve spise jsou dále vyjádření od poškozených organizací. Ze seznamu odběratelů, který byl v bytě obžalovaného zajištěn, je zřejmé, že tento koresponduje i se svědky, kteří byli v předmětné věci vyslechnuti. Bylo tedy nepochybně prokázáno, že to byl obžalovaný, který jednak ve svém bydlišti měl technické vybavení k pořizování nezákonných kopií audiovizuálních děl a počítačových her, tyto kopie byly u něj následně zajištěny, byl zajištěn seznam osob, kterým jednotlivá díla byly zaslány a tyto osoby byly vyslechnuty, potvrdily tak obchodní kontakt s obžalovaným. Toto bylo následně doloženo i poštovními složenkami a platbou obžalovanému. Bylo tedy bez pochybností prokázáno, že obžalovaný neoprávněně ve větším rozsahu provozoval výdělečné podnikání, v němž je spatřován trestný čin neoprávněného podnikání podle § 118 odstavec 1 trestního zákona, neboť jak vyplývá ze zprávy Živnostenského úřadu v Šumperku, obžalovaný nedisponoval žádným povolením k této činnosti podle živnostenského zákona č. 455/1991 Sbírky v platném znění. Současně obžalovaný tímto jednáním porušil ustanovení § 13 a § 14 autorského zákona č. 121/2000 Sbírky v platném znění, přičemž ve smyslu ustanovení § 2 odstavec 2 uvedeného zákona se za dílo považuje též počítačový program, tedy i obžalovaným šířené počítačové hry. Obžalovaný se tedy v jednočinném souběhu dopustil rovněž trestného činu porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 152 odstavec 1 trestního zákona, když tímto jednáním neoprávněně

zasáhl do zákonem chráněných práv k autorskému dílu, zvukově obrazovému záznamu a databázi. K tomu soud dodává, že v některých případech se jedná o tzv. před premiérové pirátství, když některé tituly, které obžalovaný rozšiřoval, nebyly dosud uvolněny kužiti rozšiřování rozmnoženin. Tituly, které byly prostřednictvím internetu nabízeny a dosud oprávněně na kompaktních discích ČR vůbec nevyšly, pak rozmnoženiny, které takto obžalovaný nabízel, nemohly být oprávněnými rozmnoženinami uvedených děl, resp. rozmnoženinami, které by bylo možno legálně v ČR rozšiřovat. I v ostatních případech je pak zřejmé, že autorská práva byla porušena tím, že byly vytvářeny nelegální kopie a tyto byly dále šířeny. Výše způsobené škody pak vyplývá z vyjádření jednotlivých poškozených organizací a ze znaleckého posudku.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v opise rejstříku trestů nemá žádný záznam, v místě bydliště k němu nejsou žádné negativní poznatky, nebyl projednáván pro přestupek.

Při úvaze o trestu přihlédl soud ke všem zákonným okolnostem pro stanovení druhu a výměry trestu a dosažení jeho účelu podle § 23 a § 31 trestního zákona, s přihlédnutím ke stupni společenské nebezpečnosti podle § 3 odstavec 4 trestního zákona, zejména k významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následku, okolnostem, za nichž byl čin spáchán, osobě obžalovaného, míře zavinění a pohnutce. Stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného je dán významem zákonem chráněného zájmu na ochraně autorství k dílu, autorských práv, i zájmu spotřebitele na řádné kvalitě těchto děl, dále významem zákonem chráněného zájmu na oprávněnosti provozování této vydávací činnosti, které byly jednáním obžalovaného narušeny, je zřejmé, že stupeň společenské nebezpečnosti je vyšší než nepatrný ve smyslu ustanovení § 3 odstavec 2 trestního zákona, a to vzhledem k rozsahu a době páčání této trestné činnosti. Obžalovanému polehčuje dosud řádný život ve smyslu ustanovení § 33 písmeno g) trestního zákona, na druhé straně obžalovanému přitěžuje skutečnost, že se tímto jednáním dopustil dvou trestných činů ve smyslu ustanovení § 34 písmeno i) trestního zákona. Vzhledem ke všem okolnostem případu, povaze spáchané trestné činnosti, poměrům obžalovaného a možnostem jeho nápravy má soud zato, že ke splnění účelu trestu v daném případě postačí uložení úhrnného trestu odnětí svobody podle zákonné trestní sazby uvedené v § 152 odstavec 1 trestního zákona, ve výměře 6-ti měsíců, tedy ve čtvrtině zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání dvou roků. Současně soud obžalovanému uložil trest propadnutí věci podle § 55 odstavec 1 písmeno a) trestního zákona, a to věci, kterých bylo užito ke spáchání trestného činu, a to především zajištěných CD disků, které byly zajištěny při domovní prohlídce provedené u obžalovaného v místě jeho bydliště a dále propadnutí dvou kusů PC, které byly taktéž zajištěny při domovní prohlídce. Soud má zato, že zde byly splněny zákonné podmínky pro uložení tohoto trestu, tedy trestu propadnutí věci a v daném případě uložení tohoto trestu je žádoucí, a to i ve vztahu k předmětným osobním počítačům. Je zřejmé, že za použití těchto osobních počítačů se obžalovaný dopustil jednání, kterým naplnil skutkovou podstatu trestného činu, když pomocí těchto věcí realizoval jednání jako obligatorní znak objektivní stránky trestného činu. Současně soud uložil obžalovanému, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Poškozená společnost Bonton Home Video se připojila řádně a včas s nárokem na náhradu škody s částkou 2.640 Kč, vzhledem k tomu, že připojení této společnosti bylo řádné a způsobená škoda byla nepochybně zjištěna, uložil soud obžalovanému povinnost

pokračování

- 8 -

4T 19/2004

poškozenému zaplatit výše uvedenou škodu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do 8 (osmi) dnů ode dne doručení odvolání a to písemně (ve trojím vyhotovení) nebo přímo do protokolu prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci. Z odůvodnění podaného odvolání musí být patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, vytýkány.

Poškozený má právo podat odvolání pouze do výroku o náhradě škody, nebo že tento výrok učiněn nebyl.

Okresní soud v Šumperku
dne 26.3.2004

Mgr. Pavlína Pelclová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marcela Vašátková

626 078 776